

Duszpasterski list biskupów na rocznicę objawień Matki Bożej w Fatimie

(przeczytać podczas mszy św. w niedzielę, 3 września 2017)

Drodzy Bracia i Siostry, Współbracia Kapłani, Diakoni, Osoby życia konsekrowanego!

W tym roku uwaga wielkiej części wierzących z całego świata skupia się na małej dolinie Cova d'Iria, która jest częścią gminy Fatima, gdzie się przed stu laty, trzem małym pastuszkom: św. Hiacyncie, św. Franciszkowi Marco i Lucii de Santos, objawiła Najświętsza Maryja Panna - Matka Boża.

Zaskakujące jest, że w historii ludzkości „objawienia i nadprzyrodzone znaki, wkraczają w centrum ludzkich wydarzeń i towarzyszą historii świata, zdumiewając wierzących i niewierzących. Zjawiska te nie mogą być sprzeczne z treścią wiary, natomiast winny być skupione wokół centralnego motywu Chrystusowego przepowiadania — wokół miłości Ojca, która pobudza ludzi do nawrócenia i daje im łaskę, aby potrafili zawierzyć Mu z synowską ufnością.”

Wyjątkowość tych objawień polega na tym, że za każdym razem wskazują one na pewien przełomowy moment wymagający wyjątkowej interwencji. Na przykład objawienie Matki Bożej w Guadelupe w Meksyku zwróciło uwagę na problematykę wolności i godności Indian południowo-amerykańskich. W Lourdes Matka Boża objawiła się nie jako Madonna, czyli jako Matka z Dzieciątkiem, ale jako Niepokalane Poczęcie a tym sposobem liberalne, dziewiętnastowieczne społeczeństwo prowadzone było do pełnego uznania godności kobiety i jej roli w społeczeństwie.

Objawienia fatimskie zawierają w sobie nie tylko wezwanie i orędzie do portugalskich wiernych, przeżywających okres prześladowania Kościoła, podobny do tego u nas w latach pięćdziesiątych minionego wieku, ale są jednocześnie wydarzeniem w pełni prorockim, jak pisał kard. Ratzinger w dokumencie o objawieniach fatimskich: „*Pierwsza i druga część «tajemnicy», dotyczą przede wszystkim straszliwej wizji piekła, kultu Niepokalanego Serca Maryi i drugiej wojny światowej oraz zapowiadają ogromne szkody, jakie Rosja miała wyrządzić ludzkości przez odejście od wiary i wprowadzenie komunistycznego totalitaryzmu.*” Część trzecia tajemnicy je objawieniom symbolicznym, które przybliżyła drugą wojnę światową i dyktatury nazizmu i komunizmu a zakończona jest wizją atentatu na namiestnika Chrystusa. Wypełnienie się tego proroctwa widzimy w atentacie na papieża św. Jana Pawła II, który miał miejsce 13 maja 1981 roku.

To właśnie św. Jan Paweł II, w reakcji na atentat oraz na dramatyczne i brutalne wydarzenia XX wieku zdecydował się wypełnić wezwanie Matki Bożej i znowu zawierzyć ludzkość jej Niepokalanemu Sercu. Stało się to 25 marca 1984 roku w Rzymie, na Placu św. Piotra a na tę okazję modlitwę przygotował sam papież. Jesteśmy głęboko przekonani, że wypełnieniem posłannictwa Matki Bożej zawartego w objawieniach fatimskich, papież przyczynił się do upadku reżimów totalitarnych w krajach Europy Wschodniej. Na przełomie tysiącleci, zgodnie z decyzją św. Jana Pawła II była opublikowana także trzecia część Tajemnicy Fatimskiej, wraz z jej koniecznym wykładem.

Podobnie jak Księgi Objawienia Bożego potrzebują egzegetycznej interpretacji, takiej interpretacji wymaga także tekst Objawień Fatimskich, które za pośrednictwem pastuszków z małej, portugalskiej wsi, przekazane są Kościołowi, który ma je głosić i chronić.

Najświętsza Maryja Panna wzywa do pokuty za brak szacunku, bluźnierstwa i obojętność, którymi świat obraża Boga. Po raz kolejny podkreśla słowa, którymi Chrystus rozpoczął swoją działalność publiczną „Nawróćcie się i wierzcie w Ewangelię!” (Mk 1,15). Nawrócenie nie jest początkiem naszej wiary, ale nieustanną potrzebą i wciąż przeżywaną formą wiary. Tylko wtedy, kiedy będziemy się nieustannie nawracać od grzechu, którego przyciąganie w tym świecie wciąż trwa i żąda od nas nieustanego wysiłku przeciwstawiania się mu - uczynkami miłości i miłosierdzia - wtedy mamy szansę zmienić świat.

Orędzie fatimskie wzywa nas do tego, abyśmy mieli odwagę zmieniać świat na lepsze według przykładu Chrystusa. Jest to także wołanie nas, Waszych pasterzy - biskupów do Was wszystkich: do dzieci i młodzieży na początku roku szkolnego, do rodzin i parafii. Miejmy odwagę zmieniać świat, aby był lepszy!

Nasza pielgrzymka do Fatimy, w której wielu z Was weźmie udział a podczas której w dzień rocznicy objawień, 13 września, przekazana nam będzie figura Najświętszej Maryi Panny Fatimskiej oraz późniejsza peregrynacja tej figury do naszych katedr niech się staną wyrazem naszej ogromnej wdzięczności za dar wolności jak również i okazją do ponowienia decyzji urzeczywistniania tego wezwania: Miejmy odwagę zmieniać świat, aby był lepszy!

Słowami naszego orędzia zapraszamy każdego z Was do wzięcia udziału w narodowej pielgrzymce do Fatimy albo chociaż do modlitewnej łączności z nią. Tych z Was, którzy na pielgrzymkę nie pojadą, zachęcamy aby przyłączyli się do nas, na przykład poprzez wspomnianą modlitwę św. Jana Pawła II z 1984 roku, którą mają do dyspozycji duszpasterze. Zapraszamy także do uczestnictwa w kontynuacji tej pielgrzymki dziękczynnej, jaką będzie peregrynacja figury Matki Bożej Fatimskiej po diecezjach i sanktuariach naszej Ojczyzny. Organizację powierzamy Czesko-morawskiej Fatimie a Was prosimy o wsparcie duchowego przygotowania jak również samej organizacji poszczególnych pielgrzymek. Obchody jubileuszu Fatimy zakończone będą w dzień święta Matki Bożej Różańcowej w Czesko-morawskiej Fatimie w Koclirzowie oddaniem się Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny.

Matko ludzi i całych narodów. Ty znasz wszystkie nasze cierpienia i nadzieje, Ty czujesz po macierzyńsku wszystkie zmagania pomiędzy dobrem a złem, pomiędzy światłem i ciemnością, jakie wstrząsają naszym współczesnym światem. Prosimy, przyjmij nasze wołanie skierowane w Duchu Przenajświętszym wprost do Twojego Serca.

Z serca Wam wszystkim błogosławimy

Wasi czescy i morawscy biskupi